

Anischl Gáspár

Antal István dr.

dec. 25-én, *Párizsban*, megh. 1871. jan. 28-án *Pau-ban*. Magyarországon ismertebb színműve a *Koldusnő* c. 5 felv. dráma, (1858. jan. 5-én *Blaháné* (L. o.) ebben a darabban lépett először színpadra, *Hegedűs* Lajos győri színházában).

Anischl Gáspár, budai ácsmestert 1784-ben egy Mayer nevű bécsi színész megbízta egy fa-színkör felépítésével. Megbízásakor át is adta az építési költségek felét előlegben; miután a további fizetési kötelezettségének nem tudott eleget tenni, az újonnan épült színház tulajdonjoga és haszonélvezete az ácsmester tulajdonába ment át. Később itt játszott Kelemen László, társulatával.

»**Annak a legfelső embernek** beszélj ott a karzaton. Ha az megért, a többi közönső bizonyosan megért!« (*Szigeti József* tanácsa *Jászai* Marinak.) (*Jászai* Mária Emlékiratai. Budapest, 1927. 63. oldal.)

Anschütz Eduárd, német színműíró nevét *Des Wanderers Vertrauen*. (Prolog... bey Eröffnung des Theaters am 4. April 1825. zu Ofen gesprochen) c. előjáték szerzőjéül őrzi egy régi színlaptörredék.

Anschütz Heinrich, német színész, sz. 1785-ben, *Luckau-ban*, megh. 1865. dec. 29-én, *Bécsben*. 1807-ben kezdte a színészkedést, *Nürnbergben*, 1827-ben a bécsi *Burgszínház* tagja lett. 1837. júl. 3-án fellépett a pesti német színházban is *Belizar* szerepében. Kétszer nősült, mindkét felesége híres énekesnő volt.

Anski, (családi nevén Salamon Rappaport), orosz-zsidó író, sz. 1863-ban *Witebsk-ben* (Oroszország). 1883-ban előadásokat tartott az orosz népet felvilágosító akció tanfolyamain és 1894-ben vándorolt Párizsba, ahol mint könyvkötő-munkás tikkárja lett a párizsi orosz szocialista pártnak. 1906-ban visszatért Oroszországba, majd 1919-ben, mikor az orosz Vilnát a lengyelek elfoglalták, már mint gyógyíthatatlan beteg *Varsóba* ment. Néhány hónap múlva 1920. nov. 8-án ott meg is halt. Végrendelet maradt utána, amelyben irodalmi jövedelmeit a pétervári, vilnai és jeruzsálemi tudományos intézményekre hagyta.

Színműve: *Dybuk*, héber kabalista legenda 3 felv., ford. *Harsányi Zsolt*. Bem. 1928. febr. 10. *Új Színház*. 50-ed szer: 1928. márc. 28. (Anski a *Dybuk*-ot először oroszul írta meg a moszkvai művészszínház számára, de ott a háborús állapotok miatt nem lehetett előadni. Így történt aztán, hogy jóval később jiddisch nyelvre átfordítva, a vilnai jiddisch színházban került a darab bemutatásra.)

Anstands dame: a társalgási színésznő (l. o.) németül. Leginkább vidéken használták az 1860-as években; ma már csak a régi hírlapokban és színészi memoárokból van meg.

Ansztvit — előadás. (L. En suite).

Antal Adalbertné, színésznő, sz. 1891. nov. 26-án, *Csepelen*. Színipályára lépett 1920. július havában.

Antal Anna, színésznő, sz. 1902. júl. 26. Pesterén (Bihar vm.). Színpadra lépett 1922. júl.

Antal Béla, színész, sz. 1903. febr. 12. *Csikmenaságon*. 1918-ban a székely hadcsatlálynál szolgált. Jogot is hallgatott. 1920-ban lett színész, Tompos Péternél, ahol később rendezett is. Igazgatói voltak: *Heltai* Hugó, *Csolnakosy* Gyula, *Darvas* Ernő, *Halmi* Jenő.

Antal Erzsi, színésznő, sz. 1886. okt. 19. Rozsnyón. Színpadra lépett 1911. jún.

Antal Erzsi, színésznő, sz. 1889. nov. 3. Kecskeméten. Színipályára lépett 1917.

Antal Gézáné, Opzoomer Adél, író, sz. 1858. Utrechtben, megh. 1925. *Rotterdamban*. Lefordította holland nyelvre *Madách*: Ember tragédiáját. Drámája: *Magyar összeesküvés*.

Antal Ida, színésznő, sz. 1898. jan. 8. Rákospalotán. Színpadra lépett 1920. júl.

Antal Imre, színész, sz. 1856-ban, *Kecskeméten*. Színipályára lépett 1881-ben, Szabó Antalnál.

Antal István dr., ügyvéd, Szatmár vm. tiszti ügyésze, sz. 1882. dec. 3-án,